

Spis treści:

1. Wychowanie fizyczne
2. Język angielski II
3. Język niemiecki II
4. Język rosyjski II
5. Historia literatury polskiej: romantyzm
6. Kompozycja dzieła literackiego
7. Słownictwo współczesnego języka polskiego
8. Retoryka przywódca i przemówienia (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
9. Warsztat kreatywnego pisania 1 (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
10. Książki dla dzieci – warsztaty (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
11. Zasady współczesnego edytorstwa i edycje krytyczne (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
12. Literatura dla dzieci i młodzieży (specjalność nauczycielska)
13. Polonistyczne laboratorium multimedialne (specjalność nauczycielska)

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:	Physical education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	1, 2	
Semestr:	2, 3	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka	
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia	
W_03	Wymienia i opisuje podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych	
W_04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych	
U_02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru	
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. M. Bondarowicz, <i>Zabawy w grach sportowych</i>. WSiP, Warszawa 1998. 2. Z. Cendrowski; <i>Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu</i>. Warszawa 1997 3. Cz.Sieniek, <i>Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych</i>, Sosnowiec 2000. 4. Z. Stawczyk, <i>Gry i zabawy lekkoatletyczne</i>. AWF, Poznań 1998. 5. R. Trześniowski, <i>Zabawy i gry ruchowe</i>. SiT, Warszawa 1995. 6. J. Talaga, <i>A-Z sprawności fizycznej - atlas ćwiczeń</i>. Ypsilon, Warszawa 1995. 7. J. Talaga, <i>Sprawność fizyczna ogólna</i>. Poznań 2004. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. T. Arlet, <i>Koszykówka, podstawy techniki i taktyki</i>. Kraków 2001. 		

2. L. Biernacki, J. Kubrycht, *Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny*, Gdańsk 2013.
3. M. Bodarowicz, *Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych*. Warszawa 2002.
4. G. Grządziel, D. Szade, *Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy mini siatkówki*. AWF, Katowice 2006.
5. T. Huciński T, *Vademecum koszykówki*. Warszawa 1997.
6. T. Huciński, I.Lekner, *Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów* . Wrocław 2001.
7. J. Kołodziej, *Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach*. Fosze, Rzeszów 2004.
8. A. Kowal, S. Zaborniak, *Piłka siatkowa w Szkole*, Sosnowiec 2006.
9. T. Stefaniak, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wydawnictwo BK 20011.
10. J. Talaga, *Technika piłki nożnej. Biblioteka Trenera*, Warszawa 1996.
11. J. Talaga- *ABC młodego piłkarza- nauczanie techniki* Poznań 2006.
12. R. Trzesniowski- *Zabawy i gry ruchowe* Warszawa 2008
13. L. Walczak, R. Skutnik, *Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży*. ZPRP, Warszawa 2005.
14. J. Wołyniec, *Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym*, Wydawnictwo BK 2006.
15. B. Woynarowska, *Edukacja zdrowotna*, PWN, Warszawa 2008.
16. A. Zając, J. Chmura, *Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych*, AWF, Katowice 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski II
Nazwa w języku angielskim:		English II
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu	K_U04, K_U08

	prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes , Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Wielki słownik angielsko-polski / polsko-angielski, red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, 2014, PWN-OUP; 3. Oxford Advanced Learner’s Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; 4. English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. <p>Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).</p>		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki II
Nazwa w języku angielskim:		German II
Język wykładowy:		niemiecki (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		trzeci
Liczba punktów ECTS:		4
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu	K_U04, K_U08

	prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownik w zakładzie pracy/przedstawicielstwo/filie 2. Sprzedaż towarów i usług 3. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy 4. Oferty pracy/CV/list motywacyjny/rozmowa kwalifikacyjna/świadectwo pracy 5. Współczesne formy zatrudnienia/rynek pracy 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. B1+/B2, Hueber Verlag.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. <p>Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).</p>		
Bilans punktów ECTS:		

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski II
Nazwa w języku angielskim:		Russian II
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Borkowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka rosyjskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu	K_U04, K_U08

	prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anna Pado, Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów, Warszawa, Wyd. WSiP 2011, 112 s.		
Literatura dodatkowa:		
1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w konwersatorium	60 godz.	

Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia literatury polskiej: romantyzm
Nazwa w języku angielskim:		History of Polish Literature: Romanticism
Język wykładowy:	Język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Sławomir Sobieraj
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie literatury polskiej okresu romantyzmu na tle założeń filozoficznych, uwarunkowań społecznohistorycznych i tła literatury europejskiej tego czasu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna wybrane fakty, obiekty i zjawiska literackie oraz dotyczące ich metody oraz teorie literaturoznawcze, które wyjaśniają złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu filologii, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej, zwłaszcza literaturoznawczej.	K_W01
W02	Student zna problemy historii literatury i kontekstów kulturowych epok literackich: tu: romantyzmu, także zróżnicowanie genologiczne tekstów, jak też teorii ich tworzenia i zasad publikowania.	K_W07
W03	Wybrane zagadnienia literatury polskiej i powszechnej w odniesieniu do przemian kulturowo-cywilizacyjnych w Europie i na świecie.	K_W08, K_W12
W04	Terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych, a zwłaszcza literaturoznawstwa.	K_W03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi przeprowadzić analizę tekstu z zastosowaniem podstawowych metod literaturoznawczych, uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	K_U03

U02	Student potrafi odróżniać, opisywać i interpretować różne gatunki literackie i inne typy tekstów oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej opisu literatury.	K_U04
U03	Student potrafi przygotować wystąpienia ustne i pisemne na temat literatury i współczesnego życia literackiego na poziomie umożliwiającym zdanie egzaminu dyplomowego oraz publikację tekstu w czasopiśmie naukowym lub popularnonaukowym o tematyce literackiej i kulturowej.	K_U06
U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę na temat literatury, jej kontekstów kulturowych, zasad wydawania i tworzenia różnego typu tekstów oraz rozwijać swoje umiejętności przez okres trwania studiów, jak też po ich zakończeniu.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych i dydaktycznych	K_K01
K02	świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, aktywnie wyznaczając kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K04
Forma i typy zajęć:	Wykład (15 godz.), ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
1. Podstawowe wiadomości z zakresu historii Polski w XVIII i XIX wieku. 2. Umiejętności analityczno-interpretacyjne.		
Treści modułu kształcenia:		
Wykłady		
<ol style="list-style-type: none"> Daty polskiego romantyzmu (1795, 1818, 1822) – początek i koniec (1863). Charakterystyka I fazy romantyzmu (przedlistopadowego): Estetyka w krytyce literackiej (K.Brodziński, J. Śniadecki, A. Mickiewicz, M. Mochnacki), charakter narodowy, poezja i wyobrażenia. Ballada – geneza, cechy gatunku, występowanie na tle Europy. Ludowe korzenie poezji romantycznej. Ballady i romanse Mickiewicza (Romantyczność jako głos w walce romantyków z klasykami, Świtezianka, Świtez, Lilie i inne). Szkoły regionalne w poezji polskiej: szkoła ukraińska (melancholia w Marii A. Malczewskiego, frenezja Zamku kaniowskiego S. Goszczyńskiego, rycerska idealizacja Ukrainy w dumach J. B. Zaleskiego). Powieść poetycka w Polsce - cechy i tradycje gatunku (powieść poetycka Waltera Scotta a powieść poetycka George'a Gordona Byrona). Maria - próba analizy i interpretacji (step, miłość, śmierć, maski, Pacholę – puer senex, melancholia). Konrad Wallenrod A. Mickiewicza –wallenrodyzm. Dziady, cz. II Adama Mickiewicza – romantyczna ludowość i tradycyjna kultura słowiańska. Dziady cz. IV Mickiewicza: wczesnoromantyczny bohater egzystencji, choroba wieku; Rola ksiązek zbójceckich (Nowa Heloiza J.J. Rousseau, Cierpienia młodego Wertera J.W. Goethego, Swedenborg). Nowe ujęcie bohatera. Romantyzm polistopadowy (1832-1863). Literatura krajowa (Teofil Lenartowicz, Wincenty Pol, Lucjan Siemieński, Władysław Syrokomla, Kornel Ujejski). Kordian a Dziady cz. III – profetyzm, prometeizm, winkerliedyzm, mesjanizm. Improwizatorskie i wizjonerskie podróże (?) romantyków. 		

11. Romantyczna lektura Biblii. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego.
12. Pan Tadeusz – epopeja narodowa.
13. Towianizm i nauka genezyjska. Twórczość mistyczna Słowackiego.
14. Beniowski Słowackiego – żywioł dygresji, żywioł dyskusji. Koncepcja ironii romantycznej.
15. Myśl historiozoficzna Zygmunta Krasińskiego. Katastrofizm Nie-boskiej komedii.
16. Norwidowskie pojęcie sztuki – Vade-mecum. Język poetycki Norwida.

Ćwiczenia

Na ćwiczeniach prowadzone są analizy i interpretacje wybranych tekstów literackich, omówionych na wykładach.

Literatura podstawowa:

Teksty literackie:

1. Idee programowe romantyków polskich. Antologia. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 2 uzup. Wrocław 2000, BN I-261, Wstęp.
2. Antologia romantycznej poezji krajowej 1831-1863. Oprac. Maria Grabowska, Maria Janion. Warszawa 1958.
3. Seweryn Goszczyński: Zamek kaniowski. Oprac. Halina Krukowska. Białystok 1994 (lub wyd. nast.), seria „Czarny Romantyzm”.
4. Zygmunt Krasiński: Nie-Boska komedia. Oprac. Maria Grabowska, Maria Janion. Wrocław 1974, BN I-24.
5. Józef Ignacy Kraszewski: Stara baśń. Oprac. Wincenty Danek. Wyd. 8. Warszawa 1962.
6. Antoni Malczewski: Maria. Powieść ukraińska. Oprac. Halina Krukowska, Jarosław Ławski. Białystok 1995 (lub wyd. nast.), seria „Czarny Romantyzm”.
7. Adam Mickiewicz: Dzieła. Wydanie Rocznicowe 1798-1998. Red.: Zbigniew Jerzy Nowak i in. T.1-17. Warszawa 1993-2005
 T.1: Wiersze. Oprac. Czesław Zgorzelski - Oda do Młodości, Pieśń filaretów, Ballady i romanse, Sonety krymskie, Do matki Polki, Reduta Ordon, Śmierć Pułkownika, Nocleg, Arcymistrz, Rozmowa wieczorna, Mędrcy, Rozum i wiara, Ucieczka, liryki lozańskie (Snuć miłość... , Nad wodą wielką i czystą... , Gdy tu mój trup... , Polały się łzy me czyste, rześiste...), Zdania i uwagi;
 T.2: Poematy. Oprac. Władysław Floryan (Konrad Wallenrod);
 T.3: Dramaty. Oprac. Zofia Stefanowska (Dziady – cz. II, IV, III);
 T.4: Pan Tadeusz. Oprac. Zbigniew Jerzy Nowak;
 T.5: Proza artystyczna i pisma krytyczne. Oprac. Zygmunt Dokurno (Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego);
8. Cyprian Norwid: Vade-mecum. Oprac. Józef Fert. Wyd. 2 zm. Wrocław 1999, BN I-271 - Za wstęp (Ogólniki), Vade mecum, Przeszość, W Weronie, Fatum, Język ojczysty, Jak..., Laur dojrzały, Finis, Fortepian Szopena.
9. Juliusz Słowacki: Dzieła. Wydanie przygotowane przez Towarzystwo Literackie im. Adama Mickiewicza. Red.: Julian Krzyżanowski. Wyd. 2. T.1-14. Wrocław 1952:
 T.1: Liryki i inne wiersze. Oprac. Julian Krzyżanowski, Kazimierz Wyka (Hymn [Smutno mi, Boże...], Oda do wolności, Rozłączenie, Rozmowa z piramidami, Sowiński w okopach Woli, Testament mój, Uspokojenie, W pamiętniku Zofii Bobrowskiej) lub w edycji: Wiersze. Nowe wydanie krytyczne. Oprac. Jacek Brzozowski, Zbigniew Przychodniak. Poznań 2005;
 T.2: Poematy. Oprac. Eugeniusz Sawrymowicz (Godzina myśli, Anelli, Ojciec zadżumionych);
 T.3: Poematy. Oprac. Jerzy Pelc (Beniowski, pieśni I-V) lub: Juliusz Słowacki: Beniowski. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 4 zm. Wrocław 1996, BN I-13/14;
 T.4: Poematy. Oprac. Jerzy Pelc (Podróż do Ziemi Świętej z Neapolu – pieśń VIII: Grób Agamemnona);

T.6: Dramaty. Oprac. Eugeniusz Sawrymowicz (Kordian);

(zaleca się również korzystanie z edycji krytycznej: Juliusz Słowacki: Dzieła wszystkie. Red.: Juliusz Kleiner, Władysław Floryan. T.1-17. Wrocław 1952-1975.)

10. Walka romantyków z klasykami. Oprac. Stefan Kawyn. Wrocław 1960, BN I-183 (Kazimierz Brodziński: O klasycyzmie i romantyzmie; Jan Śniadecki: O pismach klasycznych i romantycznych; Adam Mickiewicz: O poezji romantycznej) lub: Polska krytyka literacka (1800-1918). Materiały. T.1. Red.: Julian Krzyżanowski, Zdzisław Libera, Ewa Warzenica. Warszawa 1959.

Opracowania:

11. Ryszard Przybylski, Alina Witkowska: Romantyzm. Warszawa 1997 (lub wyd. nast.), seria „Wielka Historia Literatury Polskiej”.
12. Dorota Siwicka: Romantyzm 1822-1863. Warszawa 1995 (lub wyd. nast.), seria „Mała Historia Literatury Polskiej”.
13. Słownik literatury polskiej XIX wieku. Red.: Józef Bachórz, Alina Kowalczykowska. Wyd. 2. Wrocław 1997 (hasła autorskie: ballada, dramat, dygresyjny poemat, epepeja, ironia romantyczna, liryka romantyczna, powieść, powieść poetycka; Biblia, dziecko, mesjanizm, prometeizm).
14. Alina Kowalczykowska: Ciemne drogi szaleństwa. Kraków 1978;
15. Maria Janion: Reduta. Romantyczna poezja niepodległościowa. Kraków 1979;
16. Ryszard Przybylski: Podróż Juliusza Słowackiego na Wschód. Kraków 1982;
17. Alina Kowalczykowska: Pejzaż romantyczny. Kraków 1982;
18. Marta Piwińska: Miłość romantyczna. Kraków 1984;
19. Zbigniew Sudolski: Polski list romantyczny. Kraków 1997
20. Marta Piwińska: Złe wychowanie. Fragmenty romantycznej biografii. Warszawa 1981; Juliusz Słowacki od duchów. Wyd. 2. Warszawa 1999, rozdział: Słowacki w Pornic nad oceanem.
21. Religijny wymiar literatury polskiego romantyzmu. Red.: Marian Maciejewski, Danuta Zamącińska. Lublin 1995.
22. Słowacki mistyczny. Propozycje i dyskusje sympozjum, Warszawa 10-11 grudnia 1979. Red.: Maria Janion, Maria Żmigrodzka. Warszawa 1981.
23. Zofia Stefanowska: Historia i profecja. Studium o „Księgach narodu i pielgrzymstwa polskiego” Adama Mickiewicza. Wyd. 2. Kraków 1998, rozdział VI: Profetyczny charakter „Ksiąg”; Próba zdrowego rozumu.
24. Studia o Mickiewiczu. Wyd. 2 zm. Warszawa 2001, seria: „Zrozumieć Mickiewicza”, rozprawy: O
25. „Romantyczności”; Wielka – tak, ale dlaczego improwizacja?; Strona romantyków. Studia o Norwidzie. Lublin 1993, rozprawa: Norwidowski romantyzm.
26. Wiersze Adama Mickiewicza. Analizy, komentarze, interpretacje. Red.: Jacek Brzozowski. Łódź 1998.
27. Zygmunt Krasiński – nowe spojrzenia. Red.: Grażyna Halkiewicz-Sojak, Bogdan Burdziej. Toruń 2001.

Literatura dodatkowa:

Teksty literackie:

1. Aleksander Fredro: Pan Jowialski. Oprac. Witold Billip. Wyd. 3 zm. Wrocław 1968, BN I-36.
2. Aleksander Fredro: Śluby panieńskie. Oprac. Mieczysław Ingot. Wyd. 5 zm. Wrocław 1972, BN I-22.
3. Zygmunt Krasiński: Dzieła literackie. Oprac. Paweł Hertz. T. 1-3. Warszawa 1973:
T.1: Przedświt, Psalm przyszłości (Psalm nadziei, Psalm wiary, Psalm miłości), Irydion;
T.2: Agaj-Han, Trzy myśli pozostałe po śp. Henryku Ligenzie (Legenda) lub: Zygmunt Krasiński: Agaj-Han. Oprac. Zbigniew Suszczyński. Białystok 1998, seria „Czarny Romantyzm”.

4. Józef Ignacy Kraszewski: *Ułana*. Oprac. Juliusz Kijas. Wyd. 3 popr. Wrocław 1958.
5. Maurycy Mochnacki: *O literaturze polskiej w wieku dziewiętnastym*. Oprac. Ziemowit Skibiński. Łódź 1985 lub: Maurycy Mochnacki: *Rozprawy literackie*. Oprac. Mirosław Strzyżewski. Wrocław 2000, BN I-297, rozdział I i III.
6. Cyprian Norwid: *Pisma wszystkie*. Red.: Juliusz Wiktor Gomulicki. T.1-11. Warszawa 1971-1976: T.3: *Poematy (Promethidion)*; T.6: *Proza. Cz. I (Czarne kwiaty)*.
7. Cyprian Norwid: *Pierścień Wielkiej-Damy*. Oprac. Sławomir Świontek. Wrocław 1990, BN I-274.
8. Juliusz Słowacki: *Książd Marek*. Oprac. Marta Piwińska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1991, BN I-29;
9. Juliusz Słowacki: *Balladyna*. Oprac. Mieczysław Ingłot. Wyd. 5 zm. Wrocław 1976, BN I-51;
10. Juliusz Słowacki: *Krąg pism mistycznych*. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 2 przejrz. Wrocław 1997, BN I-245 (*Genezis z Ducha*)
11. Kornel Ujejski: *Wybór poezji i prozy*. Oprac. Krystyna Poklewska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1992, BN I-37 (*Skargi Jeremiego*).
12. Józef Bohdan Zaleski: *Wybór poezji*. Oprac. Barbara Stelmaszczyk-Świontek, Cecylia Gajkowska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1985, BN I-30 (*Dumka hetmana Kosińskiego, Dumka Mazepy, Śpiew poety*).
13. Narcyza Żmichowska: *Poganka*. Pośl. Zbigniew Sudolski. Warszawa 1976.

Opracowania:

1. Maria Janion, Maria Żmigrodzka: *Romantyzm i egzystencja. Fragmenty niedokończonego dzieła*. Gdańsk 2004; *Romantyzm i historia*. Wyd. 2. Gdańsk 2001.
2. *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku*. Red.: Henryk Markiewicz, Kazimierz Wyka, Irena Wyczańska. Seria trzecia: *Literatura krajowa w okresie romantyzmu 1831-1863*. Kraków 1975-
3. T.1: Red.: Maria Dernałowicz, Maria Janion, Bogdan Zakrzewski. Kraków 1975 (Kazimierz Wyka: Aleksander Fredro);
4. T.2: Red.: Maria Dernałowicz, Maria Janion, Marian Maciejewski. Kraków 1988 (Maria Woźniakiewicz-Dziadosz: *Narcyza Żmichowska*);
5. T.3: Red.: Marek Gumkowski, Maria Janion, Marian Maciejewski. Warszawa 1992 (Józef Bachórz: *Józef Ignacy Kraszewski*).
6. Marek Bieńczyk: *Czarny człowiek. Krasiński wobec śmierci*. Wyd. 2. Gdańsk 2001.
7. Maria Janion: *Zygmunt Krasiński. Debiut i dojrzałość*. Warszawa 1962; *Romantyzm. Studia o ideach i stylu*. Warszawa 1969; *Życie pośmiertne Konrada Wallenroda*. Warszawa 1990; *Prace wybrane*. Red.: Małgorzata Czermińska. T. 1-5. Kraków 2000-2002 (T. 1: *Gorączka romantyczna, rozprawa: Kuźnia natury*).
8. Juliusz Kleiner: *Juliusz Słowacki. Dzieje twórczości. Wstęp i opracowanie*: Jerzy Starnawski. Wyd. 2. T.1-4. Kraków 1999.
9. Juliusz Kleiner: *Zygmunt Krasiński. Studia. Wybór i opracowanie*: Jerzy Starnawski. Warszawa 1998.
10. Alina Kowalczykowa: *Dramat i teatr romantyczny*. Warszawa 1997; *Słowacki*. Wyd. 2 popr. Warszawa 1999.
11. Marzena Kryszczuk: *Juliusz Słowacki wobec tradycji szlacheckiej*. Warszawa 2011.
12. Marian Maciejewski: *Narodziny powieści poetyckiej w Polsce*. Wrocław 1970;
13. *Piękno wieku dziewiętnastego. Studia i szkice z historii literatury i estetyki*. Red.: Elżbieta Nowicka, Zbigniew Przychodniak. Poznań 2008.
14. Maria Prussak: *Czy jeszcze słycać głos romantyzmu?* Warszawa 2007.

15. Jarosław Marek Rymkiewicz: Aleksander Fredro jest w złym humorze. Warszawa 1977.
 16. Agata Seweryn: Światłocienie i dysonanse. O Norwidzie i tradycji literackiej, Lublin 2013.
 17. Włodzimierz Szturc: O obrotach sfer romantycznych. Studia o ideach i wyobraźni. Bydgoszcz 1997;
 18. Archeologia wyobraźni Studia o Słowackim i Norwidzie. Kraków 2001.
 19. Stefan Treugutt: „Beniowski”. Kryzys indywidualizmu romantycznego. Wyd. 2 popr. Warszawa 1999,
 20. rozdział V: Kunszt dygresji; Geniusz wydziedziczony. Studia romantyczne i napoleońskie. Red.: Maria Prussak. Warszawa 1993, rozprawy: „Godzina myśli”; Sny z premedytacją;
 21. Alina Witkowska: Mickiewicz. Słowo i czyn. Warszawa 1975 (lub wyd. nast.); Towiańczycy. Warszawa 1989;
 22. Cześć i skandale. O emigracyjnym doświadczeniu Polaków. Gdańsk 1997, rozdziały: Kultura samotnych mężczyzn; Życie w skupieniu religijnym.
 23. Wiktor Weintraub: Poeta i prorok. Rzec o profetyzmie Mickiewicza. Wyd. 2. Warszawa 1998, rozdział IX: „Dziadów” część trzecia: manifest profetyzmu.
 24. Kazimierz Wyka: „Pan Tadeusz”. T. 1: Studia o poemacie. T. 2: Studia o tekście. Warszawa 1963.
 25. Danuta Zamaćńska: Słynne – nieznanne. Wiersze późne Mickiewicza, Słowackiego, Norwida. Lublin 1985.
 26. Czesław Zgorzelski: Obserwacje. Warszawa 1993.
- (obowiązuje znajomość 5 wybranych rozpraw)

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi; dyskusja, elementy analizy i interpretacji dzieła literackiego

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą pisemnie oraz ustnie na bieżąco podczas ćwiczeń oraz na egzaminie w sesji egzaminacyjnej.

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: fakultatywnie: praca pisemna z historii literatury romantyzmu na temat ustalony z prowadzącym.

Forma i warunki zaliczenia:

Uzyskanie co najmniej 8 punktów z egzaminu (15 punktów): 3 pytania każde za maksymalnie 5 pkt.

Przedział punktacji 0-7 8-9 10 11-12 13 14-15

Ocena 2,0 3,0 3,5 4,0 4,5 5,0

Poprawa egzaminu w sesji egzaminacyjnej przewidziana w regulaminie studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godz.

Udział w ćwiczeniach

30 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

30 godz.

Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego	23 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Kompozycja dzieła literackiego
Nazwa w języku angielskim:		Composition of literary text
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Roman Bobryk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Sławomir Sobieraj, dr Walentyna Krupoves
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z najważniejszymi elementami kompozycji dzieła literackiego, poczynając od instancji podawczych (podmiot liryczny, narrator) poprzez formy podawcze, po elementy konstrukcyjne świata przedstawionego
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna terminologię związaną z zagadnieniami konstrukcji dzieła literackiego, w tym tę dotyczącą instancji tekstotwórczych (podmiot literacki) i kwestii komunikacji literackiej	K_W01, K_W03
W_02	zna problematykę związaną z zagadnieniami czasowości w dziele literackim i specyfikę relacji czasowych właściwą poszczególnym rodzajom literackim	K_W03
W_03	zna i odróżnia elementy konstrukcyjne układu zdarzeniowego w dziele literackim	K_W03, K_W06
W_04	zna podstawowe sposoby kształtowania wypowiedzi podmiotu literackiego i bohaterów literackich	K_W03, K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada umiejętność posługiwania się aparatem pojęciowym z zakresu literaturoznawstwa	K_U03, K_U04
U_02	Potrafi scharakteryzować poszczególne elementy budowy utworu literackiego	K_U03, K_U04

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student jest gotów do dalszego świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz doskonalenia umiejętności	K_K04
Forma i typy zajęć:		wykład (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość specyfiki literatury wśród innych form aktywności słownej		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Komunikacyjna koncepcja literatury. Problematyka nadawcy i odbiorcy w utworze literackim (A. Okopień-Sławińska, W. Schmid). Wirtualny odbiorca utworu a czytelnik rzeczywisty. Hierarchia instancji nadawczych i odbiorczych wg Aleksandry Okopień-Sławińskiej. 2. Kategoria podmiotu literackiego w liryce. Podmiot liryczny. Typologia liryki ze względu na rodzaj podmiotu literackiego. 3. Kategoria podmiotu literackiego w epice. Narracja i narrator. Rodzaje narracji i typologia narratora - wybrane koncepcje (F. Stanzel, W. Booth, H. Markiewicz, M. Jasińska). Podmiot sylleptyczny. 4. Kategoria podmiotu literackiego w dramacie – przegląd stanowisk badawczych. Trzy teorie dramatu i ich odniesienie do kategorii podmiotu literackiego. 5. Czas i sposoby jego przedstawiania w utworach literackich. Płaszczyzny czasowe w dziele literackim (czas zdarzeń, czas narracji, czas przedstawionej sytuacji odbioru). Bachtinowska kategoria „chronotopu”. 6. Czas i sposoby jego przedstawiania w utworach literackich. Sposoby istnienia/przedstawiania czasu w utworze literackim (różne typy konstrukcji czasu w utworze lit.; różne typy sposobów pomiaru czasu/typy kalendarzy i ich funkcje w utworze). Gramatyczna kategoria czasu i jej funkcjonowanie w tekście literackim. Literackie wizje czasu i historii (wybrane przykłady). 7. Problematyka przestrzeni artystycznej. Kategoria przestrzeni w literaturze i sztuce. Lokusy. Kulturowe opozycje przestrzenne «góra – dół» i «prawo – lewo» i ich artystyczne realizacje. 8. Problematyka przestrzeni artystycznej. Przestrzeń otwarta i zamknięta i ich literackie konceptualizacje (na wybranych przykładach). Ruch/przemieszczanie się w przestrzeni artystycznej. Kategoria „granicy”, miejsca „graniczne” i ich (potencjalna) literacka symbolika (koncepcja „granicy” w badaniach tartusko-moskiewskiej szkoły semiotycznej). 9. Postać literacka. Struktura i typy. Sposób istnienia postaci w dziele literackim. Kryteria rozróżniania i typologia bohaterów literackich. Charakter – osobowość – typ – typowość bohatera. Elementy określające bohatera i ich znaczący charakter w utworze literackim 10. Fabuła i jej elementy składowe. Fabuła i akcja. Czas akcji a czas fabuły. Elementy struktury fabularnej utworu literackiego (epizod, wątek, motyw, fabuła – kłopoty terminologiczne). Typy fabuły (proste/jednowątkowe i złożone/wielowątkowe). 11. Fabuła w dziele literackim. Klasyczny schemat układu zdarzeń (przebiegu akcji) w tragedii i noweli (ekspozycja → zawiązanie akcji → rozwinięcie → punkt kulminacyjny → perypetia → epilog/rozwiązanie akcji). Relacje czasowe w tekście fabularnym (epickim i dramatycznym) i lirycznym (układ zdarzeń w czasie: chronologiczny, achronologiczny, inwersja czasowa, retrospekcja i antycypacja). 12. Formy wypowiedzi w dziele literackim: monolog i dialog. Sposoby wypowiedzi postaci w utworze (dialog, monolog i ich typologia). Sposoby łączenia wypowiedzi postaci z wypowiedzią narratora (mowa niezależna, mowa pozornie zależna, mowa zależna). 13. Formy wypowiedzi w dziele literackim: opowiadanie i opis. Formy wypowiedzi podmiotu literackiego w poszczególnych rodzajach literackich (opis, opowiadanie, monolog liryczny). Rodzaje opisu (opis osób, tła, zdarzeń, sytuacji / opis zewnętrzny, opis psychologiczny). Rodzaje opowiadania (opowiadanie właściwe, unaoczniające, informacyjne) 14. Formy kompozycji dzieła literackiego (k. otwarta, zamknięta, łańcuszkowa, pierścieniowa, 		

szkatułkowa)

Literatura podstawowa:

1. B. Chrzastowska, S. Wysłouch, *Poetyka stosowana*. Warszawa 1978. (i wyd. następne)
2. A. Kulawik, *Poetyka. Wstęp do teorii dzieła literackiego*, Kraków 1997.
3. H. Markiewicz, *Wymiary dzieła literackiego*. Wrocław 1984. (i wyd. następne).
4. D. Korwin-Piotrowska, *Poetyka - przewodnik po świecie tekstów*, Kraków 2011.

Literatura dodatkowa:

1. M. Bachtin, *Czas i przestrzeń w powieści*. Przełożył Jerzy Faryno. „Pamiętnik Literacki” 1974, z. 4, s. 273-311.
2. J. M. Łotman, *Problem przestrzeni artystycznej*. Przełożył Jerzy Faryno. "Pamiętnik Literacki" 1976, z. 1, s. 213-226.
3. A. Okopień-Sławińska, *Relacje osobowe w literackiej komunikacji*. [W:] *Problemy teorii literatury*. Seria 2. Red. H. Markiewicz. Wrocław 1967.
4. F. Stanzel, *Sytuacja narracyjna i epicki czas przeszły*. Przełożył Ryszard Handke. [W:] *Poetyka. Wybór materiałów*. Pod redakcją Anny Kubale i Ewy Nawrockiej. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997, s. 237-255. [także w: *Studia z teorii literatury. Archiwum przekładów "Pamiętnika Literackiego", I*. Pod red. Michała Głowińskiego i Henryka Markiewicza. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1977, s. 211-223.]
5. *Kompozycja i genologia. Ćwiczenia z poetyki*, pod red. Agnieszki Gajewskiej, Poznań 2009.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Pogadanka heurystyczna, ćwiczenia z tekstem, analiza tekstów teoretycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia z zakresu wiedzy i umiejętności będą sprawdzane na bieżąco w trakcie zajęć.

Wszystkie efekty będą też sprawdzane na podstawie kolokwium na zakończenie semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność w trakcie zajęć, pozytywne zaliczenie kolokwium na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	15 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.
Przygotowanie do kolokwium	4 godz.
Konsultacje	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Słotwórstwo współczesnego języka polskiego
Nazwa w języku angielskim:	Word Formation of Contemporary Polish	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Agnieszka Kijak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Agnieszka Kijak	
Założenia i cele przedmiotu:	Kształcenie umiejętności w zakresie gramatyki języka polskiego – słotwórstwa i morfemiki; rozwinięcie umiejętności integrowania wiedzy teoretycznej o języku z jej praktycznym użyciem; zdobycie wiedzy o podstawowych współczesnych metodologiach badań derywatologicznych.	
symbol efektu	Efekty uczenia się: WIEDZA	Efekty kierunkowe
W01	ma podstawową wiedzę o istocie, strukturze i funkcjach nauk humanistycznych we współczesnym świecie.	K_W01
W02	zna terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych.	K_W03
W03	rozumie kwestie wykorzystywania zdobytej wiedzy na kierunku studiów w praktyce i potrzebę jej interdyscyplinarnego poszerzania i stosowania.	K_W11
	Efekty uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	
U01	przeprowadzić analizę słotwórczą z zastosowaniem podstawowych metod derywatologii synchronicznej.	K_U03
U02	wyszukiwać, analizować oraz stosować informacje z zakresu wiedzy o języku, wykorzystując różne źródła informacji naukowej, jak też wykorzystywać pozyskane informacje w teorii i praktyce.	K_U08
U03	merytorycznie argumentować i formułować wnioski oraz wydawać sądy i opinie, dbając jednocześnie o wysoką kulturę wypowiedzi.	K_U12
	Efekty uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	

K01	Jest zdolny do jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych i dydaktycznych	K_K01
K02	świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, aktywnie wyznaczając kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K04
Forma i typy zajęć:		wykłady (15 godz.), ćwiczenia (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych w zakresie wybranej specjalności.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot słowotwórstwa. Miejsce słowotwórstwa w systemie języka. Słowotwórstwo synchroniczne i słowotwórstwo diachroniczne. 2. Pojęcie derywacja. Zasób leksykalny polszczyzny z punktu widzenia słowotwórstwa: wyrazy niepodzielne słowotwórczo i podzielne: derywaty, konstrukcje, formacje. Reguły słowotwórcze. 3. Derywacja a pochodność genetyczna. Wyraz pochodny. Derywat w ujęciu synchronicznym. Pojęcie morfemu. Analiza morfemowa i analiza słowotwórcza. Podstawowe terminy synchronicznej analizy derywatów. Rodzaje formantów słowotwórczych ze względu na budowę i funkcję: prefiksy, sufiksy, interfiksy, infiksy, cyrkumfiksy, postfiksy. Funkcje formantów: strukturalna, semantyczna, składniowa, ekspresywna. 5. Typy podstaw słowotwórczych i struktura derywatów. Typy morfologiczne wyrazów pochodnych: derywaty, złożenia (composita) i skrótowce. Uniwerbizmy. 6. Zagadnienia motywacji. Motywacja słowotwórcza między innymi typami motywacji językowej. Motywacja słowotwórcza a fundacja. Typy motywacji słowotwórczej: motywacja asocjacyjna i metaforyczna. Kryteria motywacji. Wielomotywacyjność derywatów: motywacja podstawowa i towarzysząca; motywacja bezpośrednia i pośrednia; motywacje równorzędne Typy derywatów ze względu na udział znaczenia podstawy w znaczeniu derywatu. Derywaty właściwe: derywaty regularne semantycznie i derywaty nieregularne semantycznie. Derywaty asocjacyjne. 8. Funkcjonalne klasy derywatów. Transpozycja, mutacja, modyfikacja. Tzw. derywaty „mieszane” – transpozycyjno-mutacyjne i modyfikacyjno-mutacyjne. 9. Rodzaje derywacji właściwej: afiksalna, prozodyczna (akcent, rytm, morfem suprasegmentalny), dezintegralna, alternacyjna (alternacja jakościowa, adideacja), syntaktyczna (typy pochodności syntaktycznej). Derywacja zerowa (konwersja, derywacja wsteczna, derywacja implicytna, derywacja paradygmatyczna). 10. Produktywność i aktywność słowotwórcza. Regularność znaczeniowa derywatów. Przyczyny ograniczenia łączliwości formantów. Neologizmy słowotwórcze: typy neologizmów. Okazjonalizmy i formacje potencjalne. 11. Jednostki systemu słowotwórczego: gniazdo słowotwórcze; łańcuch słowotwórczy; paradygmat słowotwórczy; typ słowotwórczy; kategoria słowotwórcza. Znaczenie strukturalne i wartość kategoriałna derywatów. 12. Rodzaje słowotwórstwa. Adaptacja. Kompozycja: zrosty, złożenia, zestawienia. Derywaty od wyrażeń przymkowych. 		
Literatura podstawowa:		

1. - Grzegorzczkowska R., R. Laskowski, H. Wróbel (red.), *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia* (rozdz. *Słowotwórstwo*). PWN, Warszawa 1999.
2. Grzegorzczkowska R., *Zarys słowotwórstwa polskiego*, wyd. 3. 1979, PWN, Warszawa 1972.
3. Nagórko A., *Zarys gramatyki polskiej* (rozdz. *Słowotwórstwo*), PWN, Warszawa 2002.

Literatura dodatkowa:

1. Grzegorzczkowska R., Puzynina J., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne rodzime*, PWN, Warszawa 1979.
2. Koriakowcewa E. *Słowotwórcze zasoby nowych stylów funkcjonalnych w językach słowiańskich*. [In:] *LingVaria* (Półrocznik Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego), 2014, nr 1 (17), s. 9-34.
3. Waszakowa K., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki z formantami paradygmatycznymi*, Wyd. UW, Warszawa 1993.
4. Waszakowa K., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne obce*, Wyd. UW, Warszawa 1994.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład prowadzony z zastosowaniem prezentacji przygotowanych w systemie POWER POINT.
Ćwiczenia – oparte o strukturalno-semantyczną analizę jednostek systemu słowotwórczego, co powinno pozwolić na wyrobienie umiejętności zastosowania teoretycznych podstaw derywatologii polskiej i słowiańskiej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się przez studenta:

Kolokwium z ćwiczeń oraz egzamin z wykładów.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność i aktywność na ćwiczeniach i uzyskanie co najmniej 51 punktów z kolokwium.

Przedział punktacji i oceny:

0-50 - ocena 2,0

51-60 - ocena 3,0

61-70 - ocena 3,5

71-80 - ocena 4,0

81-90 - ocena 4,5

91-100 - ocena 5,0

Poprawy:

Jednorazowa poprawa każdego kolokwium w trakcie zajęć w semestrze.

Egzamin końcowy

Przedział punktacji i oceny:

0-50 - ocena 2,0

51-60 - ocena 3,0

61-70 - ocena 3,5

71-80 - ocena 4,0

81-90 - ocena 4,5

91-100 - ocena 5,0

Bilans punktów ECTS:	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	35 godz.
Konsultacje	1 godz.
Przygotowanie się do kolokwium i testu końcowego	34 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Retoryka przywódcza i przemówienia	
Nazwa w języku angielskim:	Executive communication and speechwriting	
Język wykładowy:	Język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	mgr Barbara Bandzarewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Barbara Bandzarewicz	
Założenia i cele przedmiotu:	Dostarczenie studentom podstawowej wiedzy na temat zasad przygotowywania publicznych wystąpień. Przedstawienie podstawowych typów kompozycji wystąpienia w zależności od gatunku i kontekstu. Wskazanie najbardziej skutecznych sposobów rozpoczynania przemówienia, zwracania uwagi audytorium, prowadzenia argumentacji, stosowania środków współczesnej retoryki, umiejętnego kończenia. Zapamiętywanie schematu przemówienia; przygotowanie studentów do samodzielnego opracowywania atrakcyjnego przemówienia/prezentacji/wystąpienia publicznego.	
Symbol efektu	Efekty kształcenia: WIEDZA	Symbol efektu obszarowego

S_W04	Absolwent zna i rozumie zagadnienia teoretyczne pisania i redakcji merytorycznej tekstu.	K_W02, K_W04
S_W09	Absolwent zna i rozumie podstawowe mechanizmy perswazji językowej, dialogu i debat.	K_W02, K_W04
S_W06	Absolwent zna i rozumie podstawowe reguły dotyczące literatury i języka polskiego w różnych mediach.	K_W02, K_W05, K_W12
Symbol efektu	Efekty kształcenia: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	Absolwent potrafi praktycznie wykorzystywać umiejętności z zakresu kultury mówienia i dyskusji oraz prowadzenia debat.	K_U05, K_U12, K_U14
S_U06	Absolwent potrafi tworzyć i redagować różnorodne teksty prasowe, artystyczne i użytkowe.	K_U04, K_U05, K_U06
Symbol efektu	Efekty kształcenia: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Absolwent jest gotów do: współdziałania w grupie, nawiązywania kontaktu słownego z ludźmi o różnej charakterystyce kulturowej, dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi (opartymi na zasadach empatii i tolerancji).	K_K06, K_K07, K_K08
S_K03	Absolwent jest gotów do przejawiania zachowań profesjonalnych i etycznych przy określaniu priorytetów służących realizacji stawianych przez siebie lub innych celów.	K_K01, K_K05, K_K07
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność redagowania tekstów z zakresu wybranego obszaru piśmiennictwa, gatunku, z odpowiednim doбором argumentacji, sformułowaniem tez czy komentarzy, podstawowa wiedza z zakresu polityki polskiej.		
Treści modułu kształcenia:		
Główne zagadnienia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. System retoryczny – podstawowe pojęcia. 2. Podstawowe pojęcia i zasady retoryki praktycznej. 3. Wielkie mowy w historii Europy i świata – wybrane przykłady. 4. Typy mówców i typy przemówień. 5. W kręgu pojęć: inwencja, dyspozycja, elokucja; zapamiętywanie i wygłaszanie mowy. 6. Retoryczne wyznaczniki tekstu przemówienia: tropy i figury retoryczne. Elementy erystyki. 7. Budowa pewności siebie oraz metody radzenia sobie ze stresem. 8. Mowa ciała i sposoby mówienia. Pozycje ciała: otwarta – zamknięta, pewna – wycofana, władzy – podległości. Siła głosu, tempo oraz wyrazistość. 9. Zasady przygotowania planu oraz dobór właściwej struktury do rodzaju przemówienia oraz publiczności. 		

10. Przygotowanie planu i struktury przemówienia. Ćwiczenia.

11. Mowy współczesnych polityków (przykłady).

12. Współczesne debaty i dyskusje (przykłady).

Literatura podstawowa:

1. Bogołębska B., *Konteksty stylistyczne i retoryczne*, Łódź 2006.
2. Bogołębska B., Worsowicz M., *Retoryka i jej zastosowania. Podręcznik dla studentów dziennikarstwa i innych kierunków humanistycznych*, Łódź 2016
3. Blein B., *Sztuka prezentacji i wystąpień publicznych*, tłum. R. Stefańska, Warszawa 2010.
4. Decker B., *Wystąpienia publiczne. Trening dla menedżerów, polityków i ekspertów PR*, tłum. M. Lipa, Warszawa 2009.
5. Gibbons B., *Przemawianie. Jak zostać mówcą doskonałym?*, tłum. M. Józwiak, Poznań 2007.
6. Glensk U., *Styl i stylizacja, [w:] Jak zostać pisarzem. Podręcznik dla przyszłych autorów*, red. A. Zawada, Wrocław 2019.
7. Kuczma P., *Orędzia prezydenta*, „Dolnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach. Zeszyty Naukowe DWSPiT. Studia z Nauk Społecznych” 2015, nr 8.
8. McLuhan M., *Zrozumieć media: przedłużenia człowieka*. Warszawa 2004.
9. Pease A., Pease B., *Mowa ciała*, tłum. J. Grabiak, Poznań 2007.
10. *Podstawy stylistyki i retoryki*, red. E. Wierzbicka, A. Wolański, D. Zdunkiewicz-Jedynak.
11. *Retoryka*, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008.
12. Rzędowska A., Rzędowski J., *Mówca doskonały. Wystąpienia publiczne w praktyce*, Gliwice 2012.
13. Obremski K., *Retoryka dla studentów historii, politologii i dziennikarstwa*, Toruń 2004.
14. Załęska M., *Ponad poprawność. Retoryka a kształcenie umiejętności twórczych*, [w:] *Uwieść słowem, czyli retoryka stosowana*, red. J. Z. Lichański, Warszawa 2003.

Literatura dodatkowa:

1. Beling A., *Sztuka wystąpień publicznych*, Gdańsk 2010.
2. Detz J., *Sztuka przemawiania*, tłum. J. Bartosik, Gdańsk 2001.
3. Rusinek M., *Ptak Dodo, czyli co mówią do nas politycy*, Kraków 2023.
4. *Wielkie mowy historii*, tom I: *Od Mojżesza do Napoleona*, tom II: *Od Lincolna do Stalina*, tom III: *Od Hitlera do Eisenhowera*, tom IV: *Od Kennedy'ego do Ratzingera*, red. M. Gumkowski, Warszawa 2006.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia (samodzielne i grupowe) wspomagane prezentacjami multimedialnymi i materiałami audiowizualnymi, filmami, materiałami archiwalnymi, prace analityczne w trakcie trwania zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane w trakcie trwania zajęć poprzez:

1. udział studentów w dyskusjach;
2. wykonywanie ćwiczeń;
3. projekt końcowy: napisanie i wygłoszenie przemówienia.

Forma i warunki zaliczenia:

Obowiązuje systematyczne przygotowanie do ćwiczeń: lektura wybranych fragmentów literatury obowiązkowej, aktywny udział w dyskusjach, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, złożenie pracy końcowej: przemówienia.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	30 godz.
Przygotowanie projektu końcowego	30 godz.
Konsultacje	5 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Warsztat kreatywnego pisania 1	
Nazwa w języku angielskim:	Creative writing	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	I stopnia	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr Barbara Stelingowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr Barbara Stelingowska, dr hab. Andrzej Borkowski,	
Założenia i cele przedmiotu:	Zajęcia rozwijają umiejętności słuchaczy w zakresie tworzenia i redagowania tekstów; wyposażają w narzędzia praktyczne twórczego pisania; rozwijają wyobraźnię, myślenie kreatywne, innowacyjne i krytyczne; dostarczają wiedzy o technikach pisania oraz o funkcjonowaniu współczesnego rynku	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	ma podstawową wiedzę w zakresie szeroko pojętego twórczego pisania, dziennikarstwa i edytorstwa (praca redakcyjna i wydawnicza w czasopiśmie, wydawnictwach literackich i naukowych oraz mediach elektronicznych)	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
S_W02	zna podstawowe pojęcia z zakresu edytorstwa publikacji użytkowych i publicystycznych, a także polską tradycję edytorską oraz problematykę współczesną w zakresie kreacji i edycji tekstu w sieci	K_W02, K_W09, K_W10
S_W04	zna zagadnienia teoretyczne pisania i redakcji merytorycznej tekstu	K_W02, K_W04
S_W08	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu genealogii dziennikarskiej i właściwego doboru oraz konstrukcji wypowiedzi dziennikarskich	K_W02, K_W04, K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	ma praktyczne sprawności pisarskie, dziennikarskie i edytorskie (merytoryczne, techniczne i organizacyjne) związane z nowymi technologiami informacyjnymi i wydawniczymi	K_U05, K_U11, K_U13

S_U03	potrafi wykorzystać teoretyczną wiedzę z zakresu kreatywnego pisania i edytorstwa w praktyce wydawania tekstów literackich i literatury stosowanej oraz prac naukowych	K_U02, K_U05, K_U08, K_U11
S_U06	potrafi tworzyć i redagować różnorodne teksty prasowe, artystyczne i użytkowe	K_U04, K_U05, K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K01	do jest świadomym i kompetentnym odbiorcą oraz kreatorem tekstów kultury, dzieł artystycznych i naukowych	K_K02, K_K03
S_K04	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, konieczności stałego doskonalenia zawodowego i rozwijania swojej osobowości, wyznaczania kierunku rozwoju swojej wiedzy i umiejętności	K_K04, K_K07
S_K05	potrafi traktować dzieło literackie nie tylko przez pryzmat wartości artystycznych, ale również jako przekaz aksjologiczny	K_K02
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu i wiedzy o literaturze – zwłaszcza stylistyki i genologii.		
Treści modułu kształcenia:		
Ćwiczenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Gatunki prasowe prezentujące – recenzja, sylwetka, życiorys, nekrolog. Typy sylwetki jako gatunku prasowego: sylwetka-wspomnienie, sylwetka-anons, sylwetka jako notatka rasowa i jako wiadomość, sylwetka w formie artykułu publicystycznego, sylwetka jako składnik tekstu informacyjnego, sylwetka w formie wywiadu. Recenzja i sprawozdanie – informacyjność i publicystyczność wypowiedzi. Ćwiczenia w redagowaniu tekstu. Editorial (artykuł wstępny). Parametry zróżnicowania gatunku. Komentarz jako gatunek wypowiedzi. Specyfika komentarzy w różnych mediach (prasa, radio, telewizja, internet). Reportaż prasowy. Podstawowe cechy gatunku. Reportaż a rzeczywistość. Literackość reportażu. Typologia reportażu ze względu na rodzaj środków przekazu (prasowy, radiowy, telewizyjny, fotoreportaż). Typologia ze względu na kryterium tematyczne – ćwiczenia w redagowaniu tekstu. Felieton jako gatunek wypowiedzi. Wyznaczniki gatunkowe. Ćwiczenia w redagowaniu tekstu. Esej – jego istota i podstawowe wyznaczniki gatunkowe. Odmiany eseistyki (np. popularnonaukowa, literacka, historyczna, filozoficzna, polityczna). Recenzja (warsztaty). Fotoreportaż. Fotografia, filmowa ilustracja wiadomości, film dokumentalny. Publicystyczne wykorzystanie obrazu. Redakcja i zamieszczenie wybranego tekstu w sieci. Debata i dyskusja (warsztaty). Twórcze pisanie (wena, kreatywność, blokada twórcza, pomysł, metody naukowe np. metoda 6 myślowych kapeluszy, zasady pisania, kim jest odbiorca, styl, cel, narzędzia, trendy, stymulowanie 		

kreatywności, inspiracje) – ćwiczenia w autorskim pisaniu

12. Storytelling (opowiadanie historii, cechy, rodzaje, przykłady)

13. Warsztat pisarza (zbudowanie napięcia, zawieszenie akcji, wtajemniczenie, nieoczekiwany zwrot akcji, sceny i sequele, jak ożywić tekst, błędy językowe, techniki tworzenia postaci, dialogi, funkcje mowy) – ćwiczenia wytwórcze

Literatura podstawowa:

1. Dziennikarstwo i świat mediów. Nowa edycja, red. Zbigniew Bauer i Edward Chudziński, Kraków 2008 (lub wcześniejsze wyd. 2, Kraków 2000).
2. Grant-Adamson Lesley, Jak napisać powieść kryminalną, tłum. Michał Rusinek, Kraków 1999.
3. Filipiak Izabella, Twórcze pisanie dla młodych panien, Warszawa 1999.
4. Hunter Lew, Kurs pisania scenariuszy, tłum. Tadeusz Szafranski, Myślenice 2013.
5. Jak zostać pisarzem. Pierwszy polski podręcznik dla autorów, red. Andrzej Zawada, Wrocław 2011
6. King Stephen, Jak pisać. Pamiętnik rzemieślnika, tłum. Paulina Braiter, Warszawa 2001.
7. Magdoń Andrzej, Reporter i jego warsztat, Kraków 2000.
8. Wojtak Maria, Gatunki prasowe, Lublin 2004.
9. Wolny-Zmorzyński Kazimierz, Andrzej Kaliszewski, Jerzy Snopek, Wojciech Furman, Prasowe gatunki dziennikarskie, Warszawa 2014.
10. Zuckerman Albert, Jak napisać świetną powieść, tłum. Mirosław Kościuk, Poznań 2000.

Literatura dodatkowa:

1. Bortnowski Stanisław, Warsztaty dziennikarskie, Warszawa 2007.
2. Hennessy Brendan, Dziennikarstwo publicystyczne, tłum. Agata Sadza, Kraków 2009.
3. Internetowe gatunki dziennikarskie, red. Kazimierz Wolny-Zmorzyński, Wojciech Furman, Warszawa 2010.
4. Wolny-Zmorzyński Kazimierz, Andrzej Kaliszewski, Wojciech Furman, Gatunki dziennikarskie, Teoria, praktyka, Warszawa 2009
5. Wypowiedź dziennikarska: teoria i praktyka. Skrypt dla studentów dziennikarstwa, red. Barbara Bogołębska i Andrzej Kudra, Łódź 2008.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacja multimedialna, analiza materiału prasowego, praktyczne redagowanie tekstów publicystycznych, praca twórcza.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty zostaną sprawdzone na podstawie przygotowanych przez studentów, w trakcie trwania semestru, prac pisemnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Na warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu składają się: obecność i aktywność na ćwiczeniach oraz pozytywna ocena z wykonanych prac w trakcie trwania semestru. Średnia ocen daje wynik końcowy.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	20 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Książki dla dzieci – warsztaty
Nazwa w języku angielskim:		Books for children - workshops
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Andrzej Borkowski
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Marcin Pliszka, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr Adriana Pogoda-Kołodziejak, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z rynkiem książki dziecięcej, w tym tematyką i kształtem genologicznym tego rodzaju twórczości, oraz przygotowanie ich do samodzielnego tworzenia takich tekstów w oparciu o wiedzę z zakresu literaturoznawstwa.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_01, SW_02	Student ma podstawową wiedzę na temat książek dla dzieci, ich różnorodności tematycznej, formalnej, kształtu językowego oraz swoistości ich papierowych, a także cyfrowych edycji.	K_W01; K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
SW_01, SW_02, SW_08	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu uwarunkowań genologicznych książki dziecięcej, kształtu plastycznego (zdjęcia, ilustracje) oraz jej aspektów dydaktycznych.	K_W01, K_W02, K_W04 K_W07, K_W09, K_W11, K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
SU_01,	Student potrafi charakteryzować, analizować oraz interpretować	K_U01, K_U02,

SU_03, SU_06	różnorodne teksty dla dzieci z uwzględnieniem ich aspektów formalnych i aksjologicznych.	K_U03, K_U05, K_U04, K_U06, K_U09, K_U08, K_U11, K_U13
SU_04, SU_06	Student potrafi samodzielnie skonstruować proste formy literackie przeznaczone dla dzieci.	K_U04, K_U05, K_U06, K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK_04	Student jest gotów do dalszego świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz doskonalenia umiejętności	K_K04, K_K07

Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (30 godzin)
----------------------------	-----------------------

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowa wiedza z zakresu współczesnego rynku książki dziecięcej.

Treści modułu kształcenia:

1. Literatura dla najmłodszych w perspektywie historycznej.
2. Teksty dla dzieci w wieku XX.
3. Współczesny rynek książki dla dzieci.
4. Współczesna literatura dla dzieci – gatunki, tematyka, język i styl.
5. Literatura dziecięca w Internecie.
6. Bohater zwierzęcy w książkach dla dzieci.
7. Baśnie, bajki, podania, legendy, opowiadania.
8. Utwory liryczne i dramatyczne.
9. Rola ilustracji w książkach dla dzieci.
10. Twórcze pisanie bajek i baśni.
11. Kreacja opowiadań dla najmłodszych.
12. Pisanie legend i podań.
13. Tworzenie prostych tekstów lirycznych.
14. Kreacja prostych utworów dramatycznych.
15. Przygotowanie projektu edytorskiego książki dla dzieci.

Literatura podstawowa:

1. *Książki pierwsze - książki ostatnie?: literatura dla dzieci i młodzieży wobec wyzwań nowoczesności* / Grzegorz Leszczyński; Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, Warszawa 2012.

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

2. *Literatura dla dzieci w kontekstach edukacyjnych* / Krystyna Zabawa, Kraków 2017.
3. *Literatura dla dzieci: funkcje, kategorie, gatunki* / Zofia Adamczykowa ; Wyższa Szkoła Pedagogiczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie, Warszawa 2001.

Literatura dodatkowa:

1. Bogumiła Staniów, *Z uśmiechem przez wszystkie granice" : recepcja wydawnicza przekładów polskiej książki dla dzieci i młodzieży w latach 1945-1989* Wrocław 2006.
2. *"Stare" i "nowe" : literatura dla dzieci i młodzieży w kontekstach kulturowych* / pod redakcją Bożeny Olszewskiej ; Uniwersytet Opolski, Opole 2019.
3. *Pies w literaturze, kulturze, języku i mediach*, red. Ewa Borkowska i in., IKRiBL, Siedlce 2019.
4. *Kot w literaturze, kulturze, języku i mediach*, red. Ewa Borkowska i in., IKRiBL, Siedlce 2018.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Pogadanka heurystyczna, dyskusja, prezentacja, analiza tekstów, warsztaty pisarskie.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane na bieżąco w trakcie zajęć oraz na podstawie przygotowanych przez studenta na zajęcia tekstów dla dzieci.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest aktywny udział w zajęciach, napisanie testu oraz przygotowanie, pozytywnie ocenionego, tekstu dla dzieci wraz z jego opracowaniem edytorskim.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	25 godzin
Przygotowanie wypowiedzi informacyjnej na zajęcia	19 godzin
Konsultacje	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zasady współczesnego edytorstwa i edycje krytyczne	
Nazwa w języku angielskim:		Contemporary editorial problems and critical editions	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	7		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka, dr Barbara Stelingowska	
Założenia i cele przedmiotu:		Założeniem i celem kształcenia jest uzyskanie przez studenta rozległych kompetencji w zakresie pracy redakcyjnej związanej z edytorstwem dzieł naukowych i artystycznych oraz nabycie praktycznych kompetencji redaktorskich, niezbędnych do wykonywania zawodu wydawcy-edytora.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA		Symbol efektu kierunkowego
SW_02	zna podstawowe pojęcia z zakresu edytorstwa publikacji użytkowych i publicystycznych, a także polską tradycję edytorską oraz problematykę współczesną w zakresie edycji tekstu cyfrowego		K_W02, K_W09, K_W10
SW_01	ma podstawową wiedzę w zakresie szeroko pojętego twórczego pisania, dziennikarstwa i edytorstwa (praca redakcyjna i wydawnicza w czasopiśmie, wydawnictwach literackich i naukowych oraz mediach elektronicznych)		K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI		Symbol efektu kierunkowego
SU_02	ma praktyczne sprawności edytorskie (merytoryczne, techniczne i organizacyjne) związane z najnowszymi technikami wydawniczymi		K_U05, K_U11, K_U13
SU_03	potrafi wykorzystać teoretyczną wiedzę z zakresu edytorstwa w praktyce wydawania tekstów literackich i literatury stosowanej oraz prac naukowych		K_U02, K_U05, K_U08, K_U11
SU_08	wykorzystuje zdobytą wiedzę do samodzielnego projektowania edycji		K_U05, K_U09,

		K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK_01	jest świadomym i kompetentnym odbiorcą oraz kreatorem tekstów kultury, dzieł artystycznych i naukowych	K_K02, K_K03
Forma i typy zajęć:	Wykład 30 godzin, ćwiczenia 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu historii i teorii literatury oraz językoznawstwa. Obsługa programu Word Office.		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Czym jest edytorstwo? Co to jest tekstologia? Z dziejów edytorstwa. Konrad Górski i 3 typy edycji dzieł literatury pięknej: naukowa, naukowo-dydaktyczna, popularna. Przemiany pojmowania edycji naukowej dziś. Edycja fototypiczna, wydanie bibliofilskie. • Numery ISBN oraz ISSN. Porządkowanie pojęć: druk zwarty, książka, czasopismo, seria. Druk periodyczny i nieperiodyczny. • Publikacje naukowe dziś. Czasopismo. Profil periodyku naukowego: redakcja, koncepcja czasopisma, struktura czasopisma naukowego. • Przedtytuł, kontrtytuł, karta tytułowa, strona redakcyjna. Konstrukcja i ortografia tytułatury. Model tytułatury tekstu autorskiego: sprawa afiliacji. Zakres informacji strony redakcyjnej. Przypisy: zasady, potrzeby. Koncepcja przypisów. • Projektowanie okładki. Typy okładek. Typografia książki (format, czcionka, paginacja itp.). • Antologia tekstów naukowych. Zasadność oraz potrzeby takich antologii. Zbiory dotyczące pisarzy i antologie tematyczne. • Edycja literatury pięknej. Koncepcja i układ edycji zbiorowej. Zakres edycji. Wstęp i komentarz. • Współczesne edytorstwo: tekst główny, podstawa edycji, odmiany tekstu, atrybucja utworu, formowanie tekstu głównego, zasady edycji, zakres komentarza, inne tematy. 		
TREŚCI ĆWICZEŃ:		
Przygotowanie i wstępne opracowanie makiety edycji tekstów naukowych (wybór pism) lub literackich (antologia tekstów, tomik wierszy).		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Konrad Górski: <i>Tekstologia i edytorstwo dzieł literackich</i>. Warszawa 1975 (i wyd. nast.). 2. Roman Loth: <i>Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego</i>. Warszawa 2006. 3. Jan Trzynadłowski: <i>Edytorstwo. Tekst, język, opracowanie</i>. Warszawa 1976. 4. Robert Krerowicz, Stanisław Krawiec: <i>Wprowadzenie do edycji tekstów</i>. Kraków 2000. 5. Adam Wolański: <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i>. Warszawa 2008. 6. Phil Baines, Andrew Haslam: <i>Pismo i typografia</i>. Warszawa 2010. 7. Robert Chwałowski: <i>Typografia typowej książki</i>. Gliwice 2002. 8. Michael Mitchell, Susan Wightman: <i>Typografia książki. Podręcznik projektanta</i>. Kraków 2012. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Adam Karpiński: <i>Tekst staropolski. Studia i szkice o literaturze dawnej w rękopisach</i>. Warszawa 2003. 2. Barbara Osuchowska: <i>Poradnik autora, tłumacza i redaktora</i>. Warszawa 2005. 		

3. Leon Marszałek: *Edytorstwo publikacji naukowych*. Warszawa 1986.
4. Radosław Grześkowiak: *Barokowy tekst i jego twórcy. Studia o edycji i atrybucji poezji wieku rękopisów*. Gdańsk 2003.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi; praca przy komputerze.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane na ćwiczeniach podczas pracy indywidualnej i grupowej oraz podczas kolokwium końcowego

Forma i warunki zaliczenia:

Aktywna obecność na wykładach i ćwiczeniach. Egzamin pisemny: kolokwium i projekt własnej edycji literatury.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach i ćwiczeniach	60 godzin
Konsultacje	5 godzin
Samodzielne przygotowanie do egzaminu	50 godzin
Samodzielne przygotowanie do zajęć	60 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	175
Punkty ECTS za przedmiot	7

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Literatura dla dzieci i młodzieży
Nazwa w języku angielskim:		Literature for children and teenagers
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Barbara Stelingowska, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr Renata Bryzek, dr Walentyna Krupoves
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studenta z problematyką literatury dla dzieci i młodzieży oraz współczesnym stanem piśmiennictwa dla dzieci i młodzieży; przybliżenie problematyki wychowania czytelniczego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W016 S_W017 S_W18	Student zna sposoby istnienia (w tym gatunki) i metody badania literatury dla dzieci i młodzieży, ma wiedzę teoretyczną na temat procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz rozwoju człowieka i jego potrzeb czytelniczych i kulturowych.	K_W02, K_W09, K_W11, K_W05
S_W19 S_W20, S_W21	Student zna szeroko pojętą literaturę dla dzieci i młodzieży (główni przedstawiciele, zjawiska, tematy), posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia szeroko podjętych badań diagnostycznych (potrzeby kulturowe ucznia), posiada wiedzę na temat współczesnych teorii dotyczących wychowania i uczenia się z uwzględnieniem specyfiki języka polskiego jako przedmiotu	K_W02, K_W05, K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U019	Student rozumie najważniejsze dokonania (zjawiska, przedstawiciele) w literaturze dla dzieci i młodzieży w porządku synchronicznym i tematycznym, potrafi dokonywać obserwacji sytuacji i zdarzeń, dostosowywać tempo pracy do możliwości intelektualnych i emocjonalnych uczniów	K_U02, K_U08
S_U20	Student potrafi rozpoznać i interpretować główne gatunki literatury dla dzieci i młodzieży i rozumie ich funkcje, potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne środki dydaktyczne.	K_U02, K_U11, K_U13

S_U21 S_U22 S_U23	Student rozumie zadania literatury dla dzieci i młodzieży w związku ze zmianami społeczno-kulturowymi, potrafi pracować w zespole oraz indywidualizować zadania i uwzględniać specjalne potrzeby edukacyjne.	K_U15, K_U14, K_U09, K_U10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Student zna ograniczenia swej wiedzy rozumie potrzebę jej aktualizacji.	K_K04, K_K05, K_K07
S_K09 S_K10 S_K11	Student dąży do świadomego wyboru pełnowartościowych tekstów kultury dostosowanych do potrzeb odbiorcy, ma świadomość sensu i wartości pracy polonistycznej, znaczenia profesjonalizmu, refleksji etycznej, konieczności odpowiedzialnego przygotowania do pracy dydaktycznej.	K_K01, K_K02, K_K07, K_K08 K_K04, K_K06, K_K05
Forma i typ zajęć:	wykład (30 godz.), ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
--		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Przestrzeń dociekań badawczych przedmiotu literatury dla dzieci i młodzieży. • Dziecko i dzieciństwo w historii sztuki. • Baśń ludowa a literacka. Terapeutyczne właściwości baśni. Najważniejsze zbiory baśni. • Polska poezja dla dzieci od Jachowicza do Rusinka. • Powieść obyczajowa, podróżniczo-przygodowa, detektywistyczna i historyczna dla dzieci i młodzieży. • Rozwój fantastyki dla dzieci i młodzieży. Literatura <i>science fiction</i>, <i>fantasy</i> i fantastyka grozy. • Twórczość Janusza Korczaka i jego filozofia dziecka • Nurt antypedagogiczny w literaturze dla dzieci – Roald Dahl, John Boyne. • Skandynawska literatura dla dzieci (Andersen, Lindgren, Jansson) • Arcydzieła światowej literatury dla dzieci: <i>Alicja w Krainie Czarów</i>, <i>Kubuś Puchatek</i>, <i>Mały Książę</i> • Ilustracja w książce dziecięcej – książka obrazkowa • Najnowsza polska literatura dla dzieci i młodzieży wobec doświadczenia historii • Nurt ekologiczny w literaturze dla dzieci • Nurt popularno-naukowy w literaturze dla dzieci <p>Ćwiczenia</p> <p>Na ćwiczeniach prowadzone są analizy i interpretacje wybranych tekstów literackich z listy lektur.</p>		
Literatura podstawowa:		
<p><u>Teksty literackie (do wyboru)</u></p> <p>Andersen Jan Christian, <i>Baśnie</i>, tłum. Stefania Beylin, Jarosław Iwaszkiewicz, Stanisław Sawicki, wyd. 7, Warszawa 1965 (i wyd. nast.).</p> <p><i>Antologia bajki polskiej</i>, oprac. Waław Woźnowski, Wrocław 1983, BN I-239.</p> <p><i>Antologia poezji dziecięcej</i>, oprac. Jerzy Cieślowski, Wrocław 1980, BN I-233 (i wyd. nast.).</p> <p><i>Baśnie z 1001 nocy</i>, tłum. Krzysztof Radziwiłł i Janina Zeltzer, Warszawa 1960.</p>		

Boyne John, *Lekkie życie Barnaby'ego Brocketa*, tłum. Tina Oziewicz, 2013

Brzechwa Jan, *Brzechwa dzieciom*, Warszawa 1963 (i wyd. nast.).

Butenko Bogdan, wybór książek ilustrowanych

Carroll Lewis, *Alicja w krainie czarów. Po drugiej stronie lustra*, tłum. Robert Stiller, Warszawa 1990 lub inny przekład: tłum. Maciej Słomczyński, Warszawa 1972 (i wyd. nast.).

Chmielewska Iwona, wybór książek obrazkowych: *Królestwo dziewczynki*, *Cztery strony czasu*, *Kłopot*

Colodi Carlo, *Pinokio*, tłum. Zofia Jachimecka, Łódź 1994 (lub wyd. nast.).

Dahl Roald, *Matylda*, dowolne wydanie

Dobry Piotr, Łukasz Majewski, *Była sobie dziewczynka*, Warszawa 2018.

Dukaj Jacek, *Wroniec*, Kraków 2009.

Gaiman Neil, *Koralina*, tłum. Paulina Braiter, wyd. dowolne

Gosciny Ren e, Jean-Jacques Semp e, *Nowe przygody Mikołajka*, tłum. Barbara Grzegorzewska, Kraków 2005.

Grimm Jakub i Wilhelm, *Baśnie*, tłum. Marceli Tarnowski, dowolne wyd.

Janiszewski Boguś, Max Skorwiter, *Wojny*, Poznań 2022.

Jansson Tove, *W Dolinie Muminków, Opowiadania z Doliny Muminków*, dowolne wyd.

Konopnicka Maria, *O krasnoludkach i o sierotce Marysi*, dowolne wyd.

Korczak Janusz, *Król Maciuś pierwszy*, dowolne wyd.

Kosik Rafał, *Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi*, wyd. 6 poprawione, Warszawa 2009.

Kulik Gosia, Tomek Żarnecki, *Chore historie*, Łódź 2017.

Łapiński Krzysztof, *Świnia Malwina*, Warszawa 2022.

Lem Stanisław, *Bajki robotów*, dowolne wyd.

Leśmian Bolesław, *Klechdy sezamowe*, dowolne wyd.

Lindgren Astrid, *Dzieci z Bullerbyn, Pippi Pończoszanka, Detektyw Blomkvist* dowolne wyd.

Makuszyński Kornel, *Szatan z siódmej klasy*, dowolne wyd.

Milne Alan Aleksander, *Kubuś Puchatek*, tłum. Irena Tuwim, dowolne wyd.

Montgomery Lucy Maud, *Ania z Zielonego Wzgórza*, tłum. Rozalia Berensteinowa, dowolne wyd. (lub inny przekład).

Musierowicz Małgorzata, *Kłamczucha*, Łódź 1994 (lub wyd. nast.), może być inna powieść z serii „Jeżycjada”.

Onichimowska Anna, *Najwyższa góra świata*, Łódź 2012.

Oppman Artur (Or-Ot), *Legendy warszawskie*, Warszawa 1997 (lub wyd. nast.).

Papuzińska Joanna, *Asiunia*, wyd. dowolne

Perrault Charles, *Bajki*, tłum. Hanna Januszewska, Warszawa 1974 (lub wyd. nast.)

Polskie baśnie ludowe, oprac. Tomasz Jodełka-Burzecki, Warszawa 1956.

Reger Rob, *Emily the Strange*, tłum. Bartosz Wierzbiana, Warszawa 2007.

Rowling J. K., *Baśnie Barda Beedle'a i Harry Potter i kamień filozoficzny*, dowolne wyd.

Rusinek Michał, *Jaki znak twój?*, Kraków 2018.

Saint-Exupéry Antoine de, *Mały Książe*, tłum. Jan Szwykowski, dowolne wyd.

Szczygielski Marcin, *Arka czasu, czyli wielka ucieczka Rafała od kiedyś przez wtedy do teraz i wstecz*, dowolne wyd.

Szklarski Alfred, *Tajemnicza wyprawa Tomka*, dowolne wyd.

Terakowska Dorota, *Ono*, Kraków 2003.

Tolkien John Ronald, *Hobbit*, dowolne wydanie.

Tolkien John Ronald, *Władca pierścieni*, tłum. Maria Skibniewska, dowolne wyd.

Tryzna Tomek, *Panna Nikt*, Warszawa 1995.

Tuwim Julian, *Wiersze dla dzieci*, Poznań 1995 (lub wyd. nast.).

Twain Marek, *Przygody Tomka Sawyer*, tłum. Kazimierz Piotrowski, dowolne wyd.

Verne Jules, *W 80 dni dookoła świata*, tłum. Zbigniew Florczak, dowolne wyd.

Woldańska-Płocińska Ola, *Śmieciogród*, Poznań 2019.

Opracowania:

Nowy słownik literatury dla dzieci i młodzieży, red. Krystyna Kuliczowska, Barbara Tylicka, wyd. 2, Warszawa 1984.

Słownik literatury dziecięcej i młodzieżowej, red. Barbara Tylicka, Grzegorz Leszczyński, Wrocław 2002.

Bruno Bettelheim, *Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni*, tłum. Danuta Danek, dowolne wyd.

Jerzy Cieślowski, *Wielka zabawa. Folklor dziecięcy. Wyobrażenia dziecka. Wiersze dla dzieci*, wyd. 2, Wrocław 1985.

Jerzy Cieślowski, *Literatura osobna*, wybór Jerzy Waksmund, Warszawa 1985.

Alicja Baluch, *Archetypy literatury dziecięcej*, Wrocław 1993.

Philippe Ariès, *Historia dzieciństwa. Dziecko i rodzina w dawnych czasach*, tłum. Maria Ochab, Gdańsk 1995.

Katarzyna Slany, *Groza w literaturze dziecięcej. Od Grimmów do Gaimana*, Kraków 2016.

Antoni Smuszkiewicz, *Literatura dla dzieci. Podręcznik dla studentów kierunków pedagogicznych*, Poznań 2015.

Literatura dodatkowa:

Opracowania:

Baśnie nasze współczesne, red. Jolanta Ługowska, Wrocław 2005.

Krzysztof Biedrzycki, *Małgorzata Musierowicz i Borejkiowie; Krótki przewodnik po Jeżycjady* opracowała Beata Kupiec, Kraków 1999.

Dzieciństwo i sacrum. Studia i szkice literackie, red. Joanna Papuzińska, Grzegorz Leszczyński, Warszawa 1998, t. 2 Warszawa 2000.

Joanna Frużyńska, *Czasoprzeźrenie lasu w najnowszej polskiej literaturze dla dzieci*, „Inskrypcje” (Siedlce) 2018, s. 55-68.

Stanisław Frycie, *Małgorzata Musierowicz*, Warszawa 2002.

Weronika Kostecka, *Baśń postmodernistyczna. Przeobrażenia gatunku*, Warszawa 2014.

Anna Kruszewska-Kudelska, *Polskie powieści dla dziewcząt po roku 1945*, Wrocław 1972.

Książka dziecięca 1990-2005. Konteksty kultury popularnej i kultury wysokiej, red. Grzegorz Leszczyński, Danuta Świrszczyńska-Jelonek, Michał Zając, Warszawa 2006.

Kultura literacka dzieci i młodzieży u progu XXI stulecia. Praca zbiorowa, red. Joanna Papuzińska, Grzegorz Leszczyński, Warszawa 2002.

Grzegorz Leszczyński, *Bunt czytelników. Proza inicjacyjna netgeneracji*, Warszawa 2010.

Grzegorz Leszczyński, *Książki pierwsze, książki ostatnie? Literatura dla dzieci i młodzieży wobec wyzwań nowoczesności*, Warszawa 2012.

Noosfera literacka. Problemy wychowania i terapii poprzez literaturę dla dzieci i młodzieży, red. Alicja Ungeheuer-Gołąb, Małgorzata Chrobak, Rzeszów 2012.

Władimir Propp, *Morfologia bajki*, tłum. Wiesława Wojtyga-Zagórska, Warszawa 1976.

Studia z historii literatury dla dzieci i młodzieży, praca zbiorowa, wybór Wanda Grodzieńska, Warszawa

1971.

Stefan Szuman, *Sztuka dziecka. Psychologia twórczości rysunkowej dziecka*, Warszawa 1990.

Ryszard Waksmund, *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej. (Tematy, gatunki, konteksty)*, Wrocław 2000.

Maciej Wróblewski, „Czytanie przyszłości”. *Polska fantastyka naukowa dla młodego odbiorcy*, Toruń 2008.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi, heureka: rozmowa kierowana; dyskusja, analiza i interpretacja dzieła literackiego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą ustnie i pisemnie na bieżąco podczas ćwiczeń oraz na podstawie pisemnego zaliczenia.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem zaliczenia jest obecność na zajęciach oraz pozytywna ocena z zaliczenia pisemnego (test + interpretacja wybranego tekstu). Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie do zajęć	23 godz.
Udział w konsultacjach	2 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	40 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	5 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Polonistyczne laboratorium multimedialne	
Nazwa w języku angielskim:	Polish language multimedia laboratory	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Renata Bryzek, dr hab. Andrzej Borkowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Przygotowanie przyszłych nauczycieli języka polskiego do świadomego wykorzystywania treści przekazywanych za pośrednictwem multimedii oraz do efektywnego stosowania narzędzi technologii informacyjno- komunikacyjnych w kształceniu polonistycznym na II etapie edukacyjnym.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16	Student rozróżnia media i multimedia oraz wie, jaką rolę odgrywają w kształceniu polonistycznym.	K_W02, K_W05
S_W17 S_W18	Zna cele i zadania edukacji medialnej w kształceniu polonistycznym.	K_W02, K_W05, K_W09
S_W19 S_W20	Wie, jakie są możliwości celowego wykorzystania tekstów/ gatunków/ przekazów multimedialnych w procesie kształcenia polonistycznego.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W11
S_W21	Zna narzędzia technologii komunikacyjno- informacyjnych, które mogą stanowić wsparcie efektywnego kształcenia polonistycznego.	K_W05, K_W11
S_W22	Zna możliwości i ograniczenia nauczania on-line.	K_W09, K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U19 S_U20	Student potrafi celowo i efektywnie wykorzystywać teksty/ gatunki/ przekazy multimedialne w kształceniu polonistycznym.	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15, K_U11,

		K_U_13
S_U21 S_U22	Potrafi w sposób przemyślany i celowy włączać zagadnienia edukacji medialnej w proces kształcenia polonistycznego.	K_K01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15, K_U11, K_U13
S_U23 S_U24 S_U25	Sprawnie i celowo wykorzystuje narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych w przygotowaniu się do zajęć i w trakcie nich.	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15, K_U13, K_U05, K_U11,
S_U26, S_U27 S_U28	Umiejętnie włącza uczniów w proces kształcenia polonistycznego wspomaganego multimediami, wykorzystując znane uczniom narzędzia technologii informacyjno- komunikacyjnych.	K_U01, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U15, K_U13, K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Student ma świadomość zagrożeń, jakie niesie za sobą bezrefleksyjne korzystanie z technologii informacyjno- komunikacyjnych.	K_K07, K_K08,
S_K09 S_K10	Ma świadomość szans i zagrożeń wynikających z ekspansji technologii informacyjno-komunikacyjnych w życie współczesnego człowieka, ich wpływu na wychowanie/ kształcenie polonistyczne.	K_K01, K_K02, K_K05, K_K07, K_K08
Forma i typy zajęć:	Laboratorium (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości i umiejętności w zakresie wykorzystania podstawowych narzędzi technologii informacyjno- komunikacyjnych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływ technologii informacyjnej i nowych mediów na komunikację międzyludzką. 2. Rola multimediiów w kształceniu polonistycznym. 3. Komunikatory/ chaty/ fora internetowe – narzędzia komunikacji w społeczeństwie informacyjnym, edukacyjna wartość hipertekstu w kształceniu polonistycznym. 4. Rola wybranych portali edukacyjnych w procesie kształcenia polonistycznego. 5. Biblioteki cyfrowe/ muzea on-line w kształceniu polonistycznym. 6. Strony autorskie jako źródło/ nośnik literatury sieciowej i literatury w sieci. 7. Podręczniki multimedialne na lekcjach języka polskiego. 8. Słowniki/ encyklopedie multimedialne w kształceniu polonistycznym. 9. Edukacyjne programy komputerowe/ gry edukacyjne w procesie kształcenia polonistycznego. 10. Prezentacje multimedialne na lekcjach języka polskiego. 11. Kreatywne notowanie – Mind Mapping w praktyce. 12. Siedlce w zasobach sieci. 13. Projekty multimedialne w kształceniu humanistycznym. 14. Polonista jako autor multimedialnych środków dydaktycznych. 15. Możliwości i ograniczenia nauczania on-line. 		
Literatura podstawowa:		

1. Hopfinger M., *Między reprodukcją a symulacją rzeczywistości. Problemy audiowizualności i percepcji*, w: *Od fotografii do rzeczywistości wirtualnej*, red. M. Hopfinger, Warszawa 1997.
2. Książek-Szczepanikowa, *Szkolne kształcenie literackie wobec przekazów i przekazyńców*, Siedlce 2006.
3. Siemieniecki B., W. Lewandowski, *Internet w szkole*, rozdział: Edukacyjne wartości hipertekstu, Toruń 1999.
4. *Od teatru żaków do Internetu. O edukacji humanistycznej w szkole*, pod red. B. Myrdzik. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie -Skłodowskiej, Lublin 2003.
5. Ślósarz A., *Media w służbie polonisty*, Kraków 2008.
6. *E-polonistyka*, red. A. Dziak, S. J. Żurek, Lublin 2009.
7. Jędrzejko M., Taper A., *Dzieci a multimedia*, Warszawa- Dąbrowa Górnicza 2012.
8. M. Zając, *E-learning z perspektywy nauczyciela*, <http://www.e-mentor.edu.pl>.
9. Bryzek R., *Tradycyjne czy multimedialne? Słowniki i encyklopedie na lekcjach języka polskiego*, „Notatnik Multimedialny”, R. IV: 2011, nr 1-2, red. R. Bryzek, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, Siedlce 2013.
10. Wybrane komputerowe słowniki/ encyklopedie oraz edukacyjne programy multimedialne dedykowane dla potrzeb kształcenia polonistycznego (dostępne na nośnikach/w zasobach sieci).

Literatura dodatkowa:

1. Tanaś M., *Technologia informacyjna w procesie dydaktycznym*, Mikom 2005.
2. Fiołek-Lubczyńska B., *Film, telewizja, komputery w edukacji humanistycznej*, Kraków 2004.
3. *Re: internet – społeczne aspekty medium*, red. Ł. Jonak, P. Mazurek, M. Olcoń, A. Przybylska, A. Tarkowski, Jan M. Zając, Warszawa 2006.
4. Bryzek R., *Miejsce blogów w szkolnym kształceniu literackim – próba rozpoznania*, (współautorstwo K. Łupińska) „Notatnik Multimedialny”, R. IV: 2011, nr 1-2, red. R. Bryzek, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.
5. Bryzek R., *Gry komputerowe w edukacji kulturowej młodzieży. Dylematy i wyzwania współczesnej edukacji kulturowej*, w: *Animacja działań kulturalnych – wyzwanie współczesności*, red. M. Latoch-Zielińska, Fundacja „Muzyka jest dla wszystkich”, Warszawa 2010.
6. Osmańska-Furmanek W., Jędrzykowski J., *Prezentacja multimedialna w procesie uczenia się*, w: *Współczesna technologia informacyjna i edukacja mediana*, red. T. Lewowicki, B. Siemieniecki, Toruń 2005.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia warsztatowe w pracowni komputerowej, wykorzystanie Internetu w pracy studentów/ komunikacji ze studentami

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W trakcie zajęć – odpowiedzi ustne/ działania praktyczne przewidziane w danym semestrze oraz semestralny projekt lub praca zaliczeniowa (obejmuje zagadnienia kształcenia multimedialnego w edukacji polonistycznej).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę z przewidzianych prac bieżących i semestralnych.

Poprawy: jednorazowa poprawa semestralnych zaliczeń poza zajęciami w semestrze

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w laboratorium	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	20 godz.
samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	25 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS